

Zoals elk jaar gaan we in elkaars werkgebied op bezoek. Altijd op een zaterdag, vanwege de werkenden onder ons. Nadat afgelopen jaar de Hompesche Molen aan de beurt was, gaan we dit jaar naar ons eigen Leudal. Ondanks de Corona maatregelen melden zich toch 7 personen aan om mee te gaan. We nemen de Criensroute en gaan dan dwars over de grafheuvels waar de heide uitbundig bloeit naar de Meulenkamp om te kijken hoe Staatsbosbeheer het maaibeheer heeft toegepast. Daarna nog naar de Blauwe Vallei om de klokjesgentianen te bewonderen.

Op de Criensroute besteden we bijzonder veel aandacht aan de oude molentak die ooit het water verzorgde voor de Volmolen die hier heeft gestaan. In die molentak groeit veel Koninginnekruid en daar zijn vlinders dol op. Behalve 3 soorten witjes vliegt er ook de dagpauwoog, aan de beekkant nog de kleine vuurvlinder. Af en toe gaat de zon weg, dat is jammer.

Op de leuning van de brug blijven we staan om te kijken naar het pijlkruid, ze bloeien prachtig, het heeft wel niets met vlinders te maken maar de kans is te mooi voor een natuurgids om te laten liggen. René legt uit dat deze waterplant 3 soorten bladeren heeft. Allereerst de onderwatervorm; in de wortelrozet worden aanvankelijk alleen lange, lintvormige bladeren gevormd, die onder water blijven. De tweede vorm zijn de ovaal- of lintvormige drijfbladeren. En tenslotte de pijlvormige bladeren die boven het water uitsteken.

Via de grafheuvels lopen we naar de Meulenkamp. Midden tussen de paars bloeiende heide spotten wij een kleine parelmoervlinder. Enthousiast wordt er gefotografeerd zodat de spiegeltjes op de ondervleugels ook goed te zien zullen zijn.

Er dwarrelt nog een heel klein vlindertje voorbij, wij denken het bruin blauwtje. De foto's moeten uitsluitend geven want het bruin blauwtje lijkt enorm veel op het vrouwtje van het Icarusblauwtje. De oranje blokjes lopen namelijk door tot in de punt van de voorvleugel.

En ja, het is een bruin blauwtje; dan is er geen discussie meer mogelijk.

Onze nachtvlinderman Wim spot een gamma uil. De blauwvleugelsprinkhanen zweven voor ons uit. Hun camouflagekleuren schieten van beige naar knalrood, maar de hemelsblauwe kleur van hun vleugels is bij elk exemplaar even mooi.

Op de Meulenkamp staan we stil bij het maaibeheer dat voor insecten zo belangrijk is. Er is maar een smalle strook blijven staan, het gras is wel enkele dagen blijven liggen zodat de larfjes nog in de grond kunnen kruipen. René gaat de ecooloog van Staasbosbeheer een brief schrijven.

In de blauwe vallei krijgen de fotografen nog een kans om de klokjesgentianen te fotograferen; we mijmeren over de kans dat er hier ooit nog eens gentiaanblauwtjes zouden kunnen gaan vliegen, het steekmiertje nog, en de springstaartjes nog, en nog een kleine uitbreiding van het aantal planten per vierkante meter en het zou zomaar kunnen. Wij zullen de Blauwe Vallei met de heidebeheer werkgroep zoveel mogelijk proberen open te houden en we gaan de berken stelselmatig verwijderen.

Met zo'n 11 soorten vlinders vandaag kunnen wij zeer tevreden zijn. Wij strijken neer op het terras van de Busjop en gaan Coronaproof uit elkaar zitten om nog wat na te praten.

Weer een prachtige zaterdag gehad. Met dank aan René en Laur, die samen de excursie prima verzorgd hebben.

Hermien Hendriks

Foto's: Math Bouts, Leon Cramers

